

VOOR GELIJKHEID EN DEMOCRATIE

VREDES NIEUWS

Veranderingen gebeuren lokaal

De recente internationale conferenties over klimaat (Kopenhagen, z-Afrika) en milieu (rio+20) en andere (Palestina, Millenniumdoelstellingen, ontwapening) zijn telkens uitgedraaid op grote mislukkingen. De urgentie blijft hoog. In vele steden en gemeenten overall in de wereld hebben honderden en duizenden lokale groepen en gemeenschappen beslist niet langer te wachten op internationale afspraken. Voorlopers zijn al decennia actief maar het aantal initiatieven is de laatste jaren sterk gestegen. Daarbij ligt de klemtoon op een toekomst met minder energieverbruik, meer publieke ruimte, duurzaamheid, diversiteit, meer burgerparticipatie, veerkracht, local for local, meer aandacht voor de "commons",... Transition Towns, Mayors for Peace, Resilient Cities, Zero-emission cities, ecovillages, ecotowns zijn evenveel groeperingen die ondertussen internationale dimensies gekregen hebben. Want ook hier geldt dat re-localisatie (in plaats van globalisatie) niet betekent dat er geen uitwisseling meer gebeurt. Wel integendeel. De volgende jaren zijn allicht bepalend voor de richting die we uitgaan met onze beschaving en

onze planeet. Of de lokale initiatieven al dan niet de steun krijgen van hun lokale overheden zal veel uitmaken. Besturen is prioriteiten stellen. Kiest men voor plaatselijke bedrijfsactiviteiten voor plaatselijke consumptie en gebruik of kiest men voor het in de watten leggen van multinationals? Hoe lokale energieopwekking stimuleren? Hoe de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen verminderen? Wordt consumptie gestimuleerd door overall reclameboodschappen toe te laten of verminderen we het aantal reclameborden? Hoe bevorderen we het hergebruik van afval? Zorgen we ervoor dat alle bevolkingsgroepen evenredig aan de bak komen, ook in lokale overheidsdiensten? Hoe verminderen we het gebruik van de auto? Hoe combineren we armoedebestrijding met duurzaamheid? Hoe betrekken we meer burgers in beleidskeuzes voor meer duurzaamheid?... Business as usual zal niet voldoende zijn voor de radicale transitie die nodig is. De komende verkiezingen brengen overheden aan de macht met grote verantwoordelijkheid.

Ludo

TE LAAT VOOR OPLOSSINGEN

Peak-oil redt ons niet.

Monbiot is een gewaardeerde journalist van de Engelse kwaliteitskrant The Guardian. Hij schrijft voornamelijk over milieukwesties. Begin juli gooide hij een serieuze stok in het kippenhok van de milieubeweging en vooral van de peak-oil beweging die ervan uitgaat dat we over de top zijn van de olieproductie. Zijn artikel begon met “We waren verkeerd met betrekking tot peak-oil: er is genoeg in de grond om de planeet te frituren” (<http://www.monbiot.com/2012/07/02/false-summit/>). Het artikel zegt misschien meer over het geloof van Monbiot dan over de peak-oil overtuigingen. Hij stelt dat peak-oil geen bondgenoot is in de strijd tegen de klimaatopwarming. Diegenen die dachten dat de eindigheid van de oliereserves ervoor zouden zorgen dat de olieprijzen in de onmiddellijke toekomst drastisch zouden stijgen, met minder olieconsumptie en minder co₂-uitstoot voor gevolg, zullen van een kale reis thuiskomen. En zelfs als de prijzen nog meer stijgen, zullen meer reserves en exploitatiemethodes rendabel worden.

Olie-exploitatie gevaarlijker

Monbiot kreeg dan ook vele reacties. Eén van de interessantere was deze van Rob Hopkins. Hopkins is de stichter van de Transitie beweging (Transition Towns) die ondertussen in vele landen transitie-initiatieven onderneemt waarbij lokale groepen en gemeenschappen anticiperen op een energie-armere toekomst. Hij bevestigt het bestaan van immense

olievoorraden en wijst er ook op dat de peak-oil beweging in het verleden tamelijk nauwkeurig was in haar voorspellingen. Ook het International Energy Agency heeft het begrip Peak-Oil overgenomen en situeerde het zelfs in 2006. Met een toenemende energieconsumptie overal in de wereld, zal dit leiden tot hogere prijzen met alle gevolgen voor de mensen die nu al hun energierekening niet kunnen betalen. Hopkins waarschuwt ook voor de manier waarop deze reserves gaan geëxploiteerd worden. Zo voorspelt het IMF dat grote en milieubelastende investeringen nodig zullen blijken om een beetje groei te verwezenlijken. En groei is de heilige koe van de promotoren van onze economie. De recente “ongelukken” met boorplatformen in de Noordzee en Golf van Mexico zijn een voorbode van de risico's die bewust genomen worden. Niet-conventionele olie-exploitatie heeft ook veel water nodig en vervuult dikwijls de watervoorraden in de bodem. Fracking zorgt voor het beschikbaar worden van olie opgeslagen in rotsformaties door injectie van vloeistoffen onder hoge druk. Dit kan aardbevingen veroorzaken. Exploitatie uit teerzanden en olieschalie zijn uiterst vervuilend. Hopkins ziet de oplossing in minder energiebehoeftige globalisatie en in meer gelokaliseerde economieën.

Van oplossingen naar antwoorden

Maar misschien is de term “oplossing” hier misleidend. James Howard Kunstler constateert

dat iedereen vol spanning wacht op de oplossing voor de talrijke globale problemen waar we voor staan. We verwachten dan wel oplossingen die ons toelaten verder te leven op de manier zoals we nu leven. Volgens Kunstler is het daarvoor te laat. Wat we wel kunnen is op zoek gaan naar intelligente antwoorden op de uitdagingen die op ons afkomen.

Klimaatcrisis alarmerender dan ooit

Bill McKibben is één van de zeldzame mensen die zowel uitmunten als activist en intellectueel. Sinds de jaren '80 publiceert hij regelmatig over milieu en klimaat. Zijn boeken werden vertaald in meer dan 20 talen. Hij is ook de oprichter van de klimaatbeweging 350.org die de laatste jaren in 189 landen actief was met meer dan 15000 acties.

In het augustusnummer van het Amerikaans magazine Rolling Stone zet hij de alarmerende feiten van de klimaatwijziging nog eens op een rijtje. En geeft meteen een nieuwe dimensie aan de discussie.

McKibben is niet optimistisch. Al meer dan 20 jaar ijvert hij ervoor om de opwarming van de aarde zoniet te voorkomen dan toch te vertragen. Hij is ervan overtuigd dat we deze strijd bezig zijn te verliezen. En dat komt doordat we het gevaar voor de menselijke beschaving blijven ontkennen. Dit gevaar kunnen we voorstellen door 3 getallen.

Het eerste getal: 2° Celsius.

December 2009: in de Deense hoofdstad Kopenhagen zitten de leiders van de grootmachten in de wereld samen voor wat de Engelse klimaateconoom Nicholas Stern noemde: "alles in acht genomen, de belangrijkste samenkomst sinds WOII". De voorzitter van de vergadering, de Deense minister van energie Connie Hedegaard, verklaarde: "Dit is onze kans. Als we ze vergooien, dan kan het jaren duren eer we een nieuwe en betere krijgen, als ze al komt." We verkeken de kans. Noch China, noch de Verenigde Staten, samen goed voor 40% van de koolstofuitstoot, waren bereid concessies te doen. Het resultaat was een "Kopenhagen akkoord" met enkel vrijwillige engagementen. De ontgoocheling was wereldwijd.

Het akkoord bevatte toch één belangrijk getal. De ondertekenende landen onderschreven formeel "het wetenschappelijke inzicht dat de toename van de globale temperatuur beperkt moet worden tot minder dan twee graden Celsius".

Tot vandaag lieten we de gemiddelde temperatuur van de planeet stijgen met juist minder dan 0,8 graden Celsius, en dat veroorzaakte al veel meer schade dan de wetenschappers hadden verwacht. (Een derde van het zomerijs in het noordpoolgebied is verdwenen, de zuurgraad van de oceanen is met 30% toegenomen, de atmosfeer boven de oceanen zijn een dramatische 5 percent vochtiger met meer kans op verwoestende overstromingen tot gevolg.) De twee graden Celsius blijkt meer

en meer een optimistisch getal. Orkaandeskundigen vinden een opwarming van meer dan één graad een gevaarlijk spel. Twee graden zou wel eens een voorschrift voor langdurig rampen kunnen zijn.

Het tweede getal: 565 gigaton

In mei publiceerde het International Energy Agency (IAE) dat we in 2011 samen 31,6 gigaton CO2 de atmosfeer instuurden. Een stijging met 3,2% ten opzichte van 2010. In China was er een stijging van 9,3%. De klimaatwetenschappers zijn het erover eens dat we 80% kans hebben om onder de 2 graden Celsius te blijven als we minder dan 565 gigaton uitstoten de volgende decennia. Binnen 13 jaar zijn we dus zover. Er is geen enkele aanduiding dat we gaan vertragen in uitstoot. De recente Rio+20 conferentie bevestigde dit nogmaals. Volgens het IAE zijn we perfect in lijn naar een temperatuurstijging van 6° C.

Het derde getal: 2,795 gigaton

McKibben vindt dit getal meest schrikbaar. Het was Carbon Tracker Initiative, een Engelse onderzoeksbureau, dat naging hoeveel reserves aan olie, gas en kool in de boekhouding stond van de verschillende grote energiestructuren in de wereld. Het gaat dus over fossiele brandstoffen die deze organisaties van plan zijn te laten verbruiken, te laten opbranden. Dit getal is 5 keer het maximum wat we mogen verbranden. En zonder ongeziene interventie lijkt het zeker dat de reserves ten gelde worden gemaakt en dat de 2 graden sterk worden overschreden. Het gas, de olie en kolen zitten nog wel in de ondergrond maar

economisch niet meer. Ze zijn de basis van de aandelenkoersen van de betrokken bedrijven. De bedrijven gebruiken ze als onderpand voor leningen. Deze reserves zijn de belangrijkste activa op basis waarvan de bedrijven gewaardeerd worden. Het verklaart hun succesrijk verzet tegen afdwingbare regels. Financiële specialisten berekenden de waarde van deze reserves op 27000 miljard dollar. Als 80% van deze reserves in de ondergrond moet blijven en niet verkocht kan worden, dan daalt de waarde van de reserves met 20000 miljard dollar. Dit zijn natuurlijk maar schattingen. Het is echter duidelijk dat tegenover deze koolstof-zeepbel de Amerikaanse hypotheek-zeepbel bleek uitslaat. Tenzij de investeerders hun zin krijgen. Spijtig dan voor de aarde. En voor wie ze bewoont.

Beweging van verslaafden tegen drugs.

McKibben legt zich niet neer bij de mislukkingen die de

Openingsuren Wereldwinkels

Breendonk: wo 14-16
do 14-15
za 10-12
zo 10-12

Bornem: (tel 889 53 92)
wo 13.30-16.30
za 9.30-12
13.30-16.30

Willebroek: di 10-12 14-17
wo 10-12 14-17
vr 10-12 14-17
za 10-12 14-17

Puurs: wo 14-16
do 9.30-12
za 9.30-12 14-17
zo 9.30-12

St.Amands di 10-12
wo 14-17
za 10-12 14-17

“MO*”, mondiaal magazine

Het julinummer van MO* brengt een interview met Marwan Bishara, politiek analist van Al Jazeera over de Arabische Lente.

Met Paul Gilroy, Brits socioloog, gaat het gesprek over de multiculturaliteit in Groot-Brittannië en over hoe racisme nadelig is voor iedereen. Een dossier over de opkomende grote ontwikkelingslanden legt uit hoe deze economieën zich onderscheiden en hoe ze gelijken op de hedendaagse neoliberale Westerse economieën.

Tine Danckaers brengt verslag over de positie van de vrouw na de Arabische Lente.

Gie Goris laat verschillende deskundigen uit het Zuiden aan het woord met betrekking tot de waterproblematiek. Een waterbeleid zoals in Europa blijkt geen duurzame optie te zijn.

En nog veel meer.

Vrede

Tweemaandelijks tijdschrift met achtergrondinformatie rond het wereldgebeuren.

In het juli-augustusnummer analyseert Freddy De Pauw de verkiezingen in Griekenland waarbij de linkse coalitie Syriza vooralsnog aan het kortste eind trok.

In het interview met Professor fiscaal recht Michel Maus pleit deze voor een hoger belasting op vermogen en vermindering op arbeid.

In een dossier over het Midden Oosten pleit Vrede voor een militair embargo tegen Israël.

In het artikel “De toekomst die we niet willen” kijkt Soetkin Van Muylem terug op de conferentie Rio+20.

Georges Spriet bespreekt het boek “Pijnen van een Pachakuti” over de ervaringen van de vernieuwingen in Bolivia.

-En nog veel meer.

beweging tegen klimaatwijziging kenmerken. Hij is ervan bewust dat individuele inspanningen om de persoonlijke levensstijl te wijzigen niet echt zoden aan de dijk brengen. Mensen die de weldaad van goedkope fossiele energie ondervinden zijn niet makkelijk te overtuigen van de gevaren van klimaatwijziging. Het is vergelijkbaar met een beweging te proberen vormen van slavenhandelaars tegen slavernij of van verslaafden tegen drugs. Zeker als de mensen beseffen dat hun individuele acties niet zoveel verschil zullen maken in de totale CO2 uitstoot.

Velen kiezen dan ook om via het politieke systeem het beleid te veranderen. Ook daar alsnog met weinig succes. En de tijd speelt in ons nadeel.

Er is een vijand.

Er is nood aan een snelle transformatie. Daarvoor is een beweging nodig. Bewegingen hebben nood aan een vijand. En er is een vijand. Als we de getallen bekijken dan is het duidelijk dat we de olie- en energiemultinationals in dit perspectief moeten brengen. McKibben citeert Naomi Klein die de vergelijking maakt tussen enerzijds bedrijven die het niet te nauw nemen met arbeidsomstandigheden en zelfs kinderarbeid gebruiken en anderzijds de fossiele brandstofindustrie met een business model dat de planeet vernietigt. Het is terecht dat we ons verzet niet mogen beperken tot het eerste soort bedrijven. Exxon bijvoorbeeld plant elk jaar een investering van 37 miljard dollar tot in 2016 in haar zoektocht naar meer olie en gas. De grote baas Tillerson van Exxon vertelt zijn investeerders dat de klimaatopwarming een

technisch probleem vormt. “Als weerpatronen veranderen met gevolgen voor de productie van gewassen, dan moeten we ons daaraan aanpassen”. McKibben vindt de klimaatkwesitie geen technische kwesitie maar een probleem van hebzucht. De burgers zijn dus op zichzelf aangewezen. Ze kunnen beslissen om de uitstoot te reguleren. Dan komen ze wel in het strijdperk met figuren als de gebroeders Koch die enkel Bill Gates laten voorafgaan als rijkste Amerikaan. De Kochs hebben vooral goed geboerd met energie. Dit jaar gaan ze 200 miljoen dollar “investeren” in de Amerikaanse presidentsverkiezingen. De Amerikaanse kamer van koophandel zal dit jaar meer geld bijeenbrengen dan de giften die bij de nationale comités van de Democraten of Republikeinen toekomen. Meer dan 90% van deze bedrijfssponsoring gaat naar Republikeinse kandidaten waarvan velen de klimaatopwarming ontkennen. De winsten die de oliemaatschappijen maken zijn gigantisch. En dat enkel en alleen omdat de afval, de CO2 die gecreëerd wordt bij verbranding, vrij mag gedumpt worden. Dat zet hen in een unieke positie. Weliswaar omdat we 25 jaar geleden niet wisten dat CO2 zo gevaarlijks was. Ondertussen weten we wel beter. En zoals voor zovele andere economische sectoren moeten we nu streven naar afvalvrije activiteit en minstens de kost van afval-opruiming in rekening brengen. Dat schept dan wel een probleem: Een prijs zetten op CO2 zou de winstgevendheid van de olie-industrie wegnemen. Want de kost voor CO2 moet evenredig zijn met het doel om ons onder

de 2°C

**vredesnieuws p.4
3e trimester 2012**

opwarming te houden. Dat betekent dat 80° van de reserves van de bedrijven bezigt met ontginning van fossiele brandstoffen waardeloos zijn. Om dat te realiseren zullen we de macht van de olie-industrie moeten breken. Zal dat lukken?

Een nieuwe beweging.

Investerders kiezen regelmatig uit eigenbelang om zich terug te trekken uit bedrijven waarvan de toekomst onzeker is. Dan kelderen de aandelen. Dat is gebeurd met bedrijven die te lang analoge camera's produceerden, of typemachines. Maar altijd zijn er analisten die denken dat ze de beste zijn - ze gaan verder tot het te laat is. En dan krijgen we zeepbellen. Zoals de internetzeepbel of de Spaanse huizenmarkt of de Amerikaanse hypotheekmarkt, ...

Het is dus gevaarlijk wachten op het inzicht van analisten dat de olie-industrie op een gigantische zeepbel zit. Maar misschien kan morele verontwaardiging leiden tot een echte beweging die de transformatie op gang zet.

Dat is in de geschiedenis nog gebeurd. In de jaren '80 slaagde de anti-apartheidsbeweging in een immense de-investering uit bedrijven die actief waren in het Zuid-Afrikaanse apartheidssysteem. Op het einde van de eeuw hadden heel wat landen en investeerders hun kapitaal teruggetrokken. Het was onder meer dankzij deze campagne dat het apartheidssysteem uiteindelijk sneuvelde.

De olie-industrie is waarschijnlijk een taaiere tegenstander. Maar gegeven de dodelijke ernst van de klimaatcrisis lijkt het terecht en effectief om onze pensioenverzekeringsmaatschappijen en andere

investeerders te vragen om zich terug te trekken uit bedrijven die onze planeet vernietigen. Onze regeringen moeten stoppen met het bevoordelen van deze sector. Als burgers de koude, wiskundige waarheid bevatten, dat de olie-industrie de fysische grond van onze planeet systematisch ondermijnt, kan de politieke druk bepalend zijn.

Maar misschien zijn we te laat. De 2°C opwarming zijn niet meer veraf. De hierboven beschreven drie getallen zijn zeker afschrikwekkend maar wellicht ook tekens van een onmogelijke toekomst. Op zijn minst voorzien ze in genoeg intellectuele helderheid over de grootste uitdaging waarvoor de mensheid ooit stond.

McKibben besluit:

We weten nu hoeveel we nog kunnen verbranden en we weten ook wie van plan is meer te verbranden. En we kennen de vijand.

Ludo

Vredesnieuws ook in PDF

Met het nieuwe concept van de jaarlijkse barbecue zullen we daaruit geen inkomsten meer halen. Dan kunnen we ons geen 670 papieren abonnees meer veroorloven. Daarom vragen we vanaf nu met wat meer aandring om betalend abonnee (rek. 401-2016201-74) te worden en/of te bevestigen dat je het Vredesnieuws graag blijft krijgen. We zouden het ook zeer op prijs stellen als een (groot) aantal abonnees overschakelen op een pdf-abonnement. Dat scheelt ons een slok op de borrel. Op dit moment zijn er reeds 36 abonnees overgeschakeld.

Nieuw concept Barbecue

Na zowat 30 keer (wie kent het exact aantal?) barbecuen ten voordele van het Vredesnieuws gaan we een andere tour op. We vonden een leverancier voor een kwalitatieve barbecue. We hoeven geen winst te maken en konden de kost voor het eten dan ook beperkt houden: 13€/pers (6€ voor -12 jarigen). We moeten wel werken met voorinschrijvingen. Gelieve vòòr 25 augustus te storten op rek. 401-2016201-74 met vermelding van BBQ en aantal volwassenen en -12jarigen. Voor de rest hopen we dat alles bij hetzelfde blijft. Met een altijd gezellige sfeer. Er is ook altijd wel iets te beleven. Dit jaar zijn Salty Dogs (<https://www.facebook.com/groups/155724131128525/>) bereid gevonden de avond muzikaal op niveau te houden. Ook deze keer mag je zeker zijn dat je vrienden zal tegenkomen.

Dan toch

BARBECUE

1 SEPTEMBER

ZAAL ST JOZEF RUISBROEK-DORP

Als je medewerker, lid of sympathisant bent van bijvoorbeeld Amnesty International, AZG, Hand in Hand, Wereldwinkels, I.I.I.II-comite's, Christelijke Basisbeweging, Broederlijk Delen, Argos, vakbonden, Vierde Wereld organisaties, Wrak, Wereldsolidariteit, De Schakel, Natuurpunt, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, Vredeseilanden, ... dan ben je meer dan welkom op deze editie van de barbecue.

met

Salty Dogs

Vanaf 18.00u, gratis inkom, democratische prijzen, cocktailbar, ...

ETEN: INSCHRIJVEN VERPLICHT. 13€/pers (6€/ - 12j)
storten op rek.nr 401-2016201-74 + vermelding aantal

www.
vredesnieuws
.be

vredesnieuws p.6
3e trimester 2012

Nationale manifestatie voor een antiracistisch tewerkstellingsbeleid

De werkloosheid bij de zogenaamde allochtonen of nieuwe Belgen is onrustbarend hoog (tot vier maal hoger dan bij autochtonen). Zelfs als je hier geboren bent, perfect Nederlands spreekt en het juiste diploma hebt, vind je veel moeilijker werk dan normaal. Dit kan enkel verklaard worden door discriminatie en racisme. Werk is de sleutel tot volwaardige deelname aan de samenleving. Mensen van etnisch-culturele minderheden de toegang tot werk ontzeggen is niet alleen een schending van hun mensenrechten, het verarmt ook de maatschappij in haar geheel. Talenten, energie en creativiteit van een hele bevolkingsgroep worden niet gebruikt. Met als gevolg een tikkende tijdbom van sociale problemen. Arm en allochtoon wordt blijkbaar een toekomst in België ontzegd. Tijd voor verandering dus. De overheid moet het goede voorbeeld geven, te beginnen in de steden en gemeenten (in Antwerpen is één op de twee werkzoekenden allochtoon). Tijd voor een ander beleid: Hand in Hand en een hele reeks partnersorganisaties vragen om een actief tewerkstellingsbeleid waardoor er op korte termijn veel meer allochtonen aan de slag kunnen. Uiteindelijk in verhouding tot hun aandeel in de bevolking.

Op 29 september organiseert Hand in Hand tegen racisme, samen met een aantal partners, een antiracistische manifestatie in Antwerpen. Deze manifestatie

sluit aan bij de gemeentelijke campagne voor een antiracistisch tewerkstellingsbeleid en heeft dezelfde eisen als het rappel (zie kader). Samengevat: geen discriminatie op de arbeidsmarkt en een ernstige inhaaloperatie bij de tewerkstelling van leden van etnisch culturele

minderheden door de nieuwe gemeentebesturen.

De landelijke manifestatie gaat door in Antwerpen maar vraagt een engagement van alle democratische politieke partijen in alle gemeenten om hier concreet werk van te maken.

- meer allochtonen aan het werk in de verschillende gemeentelijke diensten door een aangepast personeelsbeleid;
 - met streefcijfers die hun aandeel in de bevolking weerspiegelen;
 - met jobs op alle niveaus die rekening houden met hun kennis en ervaring;
- bedrijven die overheidsopdrachten willen, stimuleren om allochtonen tewerk te stellen (wie discrimineert komt niet in aanmerking);
- verenigingen die subsidies aanvragen, stimuleren om allochtonen te betrekken

DISCRIMINATIE WERKT NIET BIJ ONS!

OOK NIET IN ONZE GEMEENTE

ZATERDAG 29 SEPTEMBER 14U

NATIONALE MANIFESTATIE
te Antwerpen

Astridplein (Centraal Station)

**HAND
IN
HAND**
TEGEN RACISME

www.anti-racisme.be

SING FOR THE CLIMATE

SING FOR THE CLIMATE
www.singfortheclimate.com

**Kom je stem
geven aan
het klimaat.**

Zing mee in Klein-Brabant
zondag 23 september 2012
van 14 tot 17 uur

Park d'Ursel Hingene
Presentatie: Sabine Hagedoren

Oxfam-bar
cocktails
ijsjes

Kom met de fiets
en krijg
een verrassing!

Dresscode:
wit, blauw
of rood +
hoofddeksel

The
Big Ask
Once
More

Klimaat
Coalitie

11.11.11
PUURS
SINT-AMANDS

metDMorgen

MIND

één

IZEN

et/ias

ORNEA

België redt de wereld. Al zingend. Dit is de derde stap van het Big Ask concept. Als eerste stap maakten we met zesduizend mensen een kortfilm (2008). Voor de tweede stap voerden 12.000 mensen eenzelfde choreografie uit op muziek van U2. Ook hier maakten we een clip van. Als derde stap zullen minstens 24.000 mensen samen zingen. Niet op één centrale plek, maar op de grote pleinen van elke grotere (en ook kleinere) Belgische stad en in elke gemeente die we warm kunnen maken. Uiteraard wel allemaal in

hetzelfde weekend van 22 en 23 september.

Bornem, Puurs en St-Amans doen het samen in het Park d'Ursel in Hingene op 23 september van 14 tot 17u. Iedereen leert eerst zingen met lokale koren en artiesten. Om dan uiteindelijk hetzelfde lied te zingen, 'Do it Now' een herwerking van het partizanen lied 'Bella Ciao', in elkaar gestoken door Stef Kamil Carlens en gedirigeerd door Dirk Brossé. Ook in Hingene worden er beelden gemaakt voor een eigen

clip. Deze wordt ook naar Nic Balthazar doorgestuurd. Hij maakt een nieuwe clip uit de vele bijdragen.

In de aanloop van de volgende klimaattop in Doha (Qatar, dec 2012) wordt deze clip niet enkel in ons land uitgezonden en verspreid (facebook, twitter, mail etc). Via de grote ngo-koepels (Greenpeace, WWF, Oxfam...) verspreiden we de clip over zoveel mogelijk landen. We doen hierbij een oproep om in elk land een soortgelijke Sing for the Climate te organiseren en te filmen. Al die clips die we verzamelen op een website, en binnen één überclip, maken de grootste zingende manifestatie ter wereld.

Deze keer is het vooral I.I.I.I.I die de kar trekt, in naam van de Klimaatcoalitie, de verzameling van een 60-tal milieu-, Noord-Zuid en sociale en culturele bewegingen in ons land. Tegelijk is dit een echte grassroots-beweging. Een hoop creatieve mensen (muzikant- en filmmakers, televisiemensen, vormgevers ...) en een groot netwerk van vele, kleinere stedelijke netwerken geven mee vorm aan dit project. Mensen die gewoon samen aan het organiseren slaan. Want vele mensen willen wel iets doen voor een betere planeet, maar weten niet goed waar te beginnen. Wij beginnen dus hier.

Allen naar Hingene. Voor fietsers voorzien we een leuke verrassing. Je kan je nu reeds aanmelden op de website van de campagne. En nodig meteen ook al je (facebook)-vrienden uit: www.singfortheclimate.be Je kan je daar ook engageren voor één van de taken op 23/9 in Hingene: <http://www.singfortheclimate.com/NL/in/Bornem.aspx>

vredesnieuws p.8
3e trimester 2012

Nationale manifestatie voor welvaart en tegen ongelijkheid.

30 september 2012: Nationale manifestatie voor welvaart en tegen ongelijkheid!

Zondag 30 september as. te 13u. op het Poellaertplein te Brussel. Het Platform voor Welvaart, een platform met ondermeer de vakbonden, mutualiteiten en armoedeorganisaties, wil de ongelijkheid in onze samenleving een halt toe roepen. Diverse beleidskeuzes vergroten de kloof tussen arm en rijk in plaats van die te verkleinen. De zwaksten in onze maatschappij betalen nogmaals de rekening van de crisis.

Onze eisen:

1. Kwalitatief en duurzaam werk

Een evenwichtige arbeidsmarkt berust op duurzame jobs die een waardige verloning en werkzekerheid bieden zodat een kwaliteitsvol leven met toekomstperspectief kan uitgebouwd worden. Daarvoor is een voldoende en voor iedereen toegankelijk aanbod

van kwaliteitsvolle, duurzame jobs, voornamelijk voltijds, met een fatsoenlijk loon dringend en prioritair.

2. Toereikende en welvaartsvaste uitkeringen

In ons land moet een betere levensstandaard voor iedereen gegarandeerd worden. En dit door de koppeling van alle sociale uitkeringen aan de gemiddelde welvaart.

Om armoede sterk te doen dalen, is het noodzakelijk dat alle minima ruimschoots boven de armoedegrens komen en blijven, en dat ze minstens bedragen bereiken die nodig zijn om te voorzien in de basisbehoeften zodat mensen in staat zijn waardig te leven.

Geen degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen! Met deze maatregel beoogt de regering werklozen te activeren, maar in de praktijk zal ze echter nog veel meer mensen in de armoede duwen.

3. Toereikende pensioenen

Een vervangingsratio van 60% voor de pensioenen (je pensioen is 60% van je gemiddeld loon over je ganse loopbaan) op basis van de geïndexeerde (en begrensde) brutolonen van de loopbaan, doet je inkomen te sterk dalen. Het pensioen is dikwijls onvoldoende om waardig te leven. Bijna 18% van de gepensioneerden is arm.

4. Versterkte en toegankelijke sociale rechten en diensten

Zeer veel basisdiensten op het gebied van huisvesting, energie, onderwijs, cultuur, mobiliteit en gezondheid zijn niet toegankelijk

voor economisch kwetsbare personen. In de gezondheidszorg zijn volgende eisen prioritair: iedereen heeft recht op betaalbare en kwaliteitsvolle gezondheidszorgen. Daarom moet het derdebetalerssysteem, verbeterd en uitgebreid worden voor patiënten die het plafond van de maximumfactuur bereiken. De honorariumtoeslagen die gevraagd worden door specialisten, vooral buiten de ziekenhuizen, moeten worden begrensd. Er is nood aan een gezondheidsbeleid dat sociale ongelijkheden bestrijdt door het stimuleren van makkelijk toegankelijke eerstelijnsdiensten. Tenslotte moeten geneesmiddelen goedkoper worden door de prijsvermindering van generische geneesmiddelen en het gebruik ervan aan te moedigen.

Schrijfkernen van Amnesty International.

Puurs

Vedett (kantine evenementenhal)
Elke derde woensdag van de maand

Van 19 tot 21u

Lippelo

Café De Wandeling

Elke derde donderdag
van de maand

Van 20.30 tot 22u

Blaasveld

Parochiecentrum

Elke eerste donderdag van de maand

Van 20 tot 21u

Briefschrijfacties zijn voorradig in de wereldwinkels te Breendonk, Puurs en Bornem en kunnen daar meegenomen worden.

Boom

Elke tweede dinsdag van de maand behalve juli en augustus
Tussen 19 en 20 u
Leopoldstraat 25, Boom

PLATFORM VOOR WELVAART EN TEGEN ONGELIJKHEID

WELVAART IS EEN RECHT VOOR IEDEREEN!
STOP DE ARMOEDE EN DE ONGELIJKHEID!

- VOOR KWALITATIEF EN DUURZAAM WERK
- VOOR TOEREIKENDE EN WELVAARTSVASTE UITKERINGEN
- VOOR TOEREIKENDE PENSIOENEN
- VOOR VERSTERKTE EN TOEGANKELIJKE SOCIALE RECHTEN EN DIENSTEN

Het Platform voor Welvaart en tegen Ongelijkheid is samen met verschillende andere organisaties

De andere organisaties in het logo zijn: www.crisisplatform.be

vredesnieuws

inhoudstafel

Dit blad heeft als ambitie een forum te zijn voor de talrijke verenigingen, organisaties en bewegingen van Klein-Brabant en Willebroek die actief zijn rond thema's als milieu, mensenrechten, arbeidersbeweging, vrede, rechtvaardige wereldhandel, ontwikkelingssamenwerking, antiracisme, vluchtelingen, duurzame ontwikkeling, vredesbeweging, vierde wereld, ...

We denken bijvoorbeeld aan Amnesty International, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, fairtradegroepen, AZG, Hand in Hand, Argos, Wereldwinkels, 11.11.11-comité's, Christelijke basisbeweging, vakbonden, ATD-Vierde Wereld, Broederlijk Delen, Simmerdown, Wrak, De Schakel, Natuurpunt, ...

Je kan ons ook bereiken op internet (www.vredesnieuws.be)

Als je nog niet geabonneerd bent en je wil zeker zijn dat je dit Vredesnieuws ook in de toekomst nog krijgt, of je vindt dat er sowieso wat tegengewicht moet zijn voor de commerciële media? Stort dan minstens 2,5 Euro op rek 401-2016201-74 van het Vredesnieuws

Veranderingen gebeuren lokaal	p. 1
Te laat voor oplossingen	p. 2
Dan-toch-barbecue ten voordele van het Vredesnieuws	p. 6
Discriminatie werkt niet bij ons	p. 7
Sing for the Climate	p. 8
Nationale manifestatie voor welvaart en tegen ontegenwoordigheid	p. 9
Agenda	p. 10

<http://www.vredesnieuws.be>

Agenda

vredesnieuws@pandora.be

<u>Datum</u>	<u>waar?</u>	<u>Wat en wie?</u>
1/9 18u	Parochiezaal Ruisbroek-Puurs	Dan-toch-barbecue
8-9/9	Brugge	Inloopdagen transitie (www.transitie.be)
16-22/9	Overal	Week van de mobiliteit
22/9	Bredene	Manifiesta
23/9 14-17u	Hingene	Sing for the Climate
29/9	Antwerpen	Manifestatie Discriminatie werkt niet bij ons
30/9	Brussel	Manifestatie voor welvaart en tegen ongelijkheid
20/10	Ieper	Vredesloop

Bericht aan de abonnees: heb je liever dit vredesnieuws in de vorm van een pdf-file in je email-postbus? Stuur een berichtje naar vredesnieuws@pandora.be met vermelding: vredesnieuws.pdf graag.